

Sygn. akt V CNP 84/06

POSTANOWIENIE

Dnia 12 lipca 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Lech Walentynowicz

w sprawie ze skargi „P.” S.A.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego

postanowienia Sądu Apelacyjnego

z dnia 3 lutego 2006 r., sygn. akt [...]

w sprawie z powództwa „P.” S.A.

przeciwko Syndykowi masy upadłości "D." Sp. z o.o w upadłości

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 12 lipca 2006 r.,

1.) odrzuca skargę;

2.) zasądza od skarżącego na rzecz Syndyka masy upadłości "D." - spółki z o.o. w upadłości kwotę 5400 zł (pięć tysięcy czterysta) tytułem kosztów postępowania.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 3 lutego 2006 r. Sąd Apelacyjny uchylił zaskarżone postanowienie Sądu Okręgowego w C. z dnia 5 sierpnia 2005 r. i umorzył postępowanie zabezpieczające wywołane wnioskiem powódki w sprawie o zapłatę.

Postanowienie Sądu Apelacyjnego zostało zakwestionowane przez P. S.A. skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia (art. 424¹ i następane k.p.c.).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie art. 424¹ § 1 k.p.c., skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia przysługuje od prawomocnego orzeczenia sądu drugiej instancji kończącego postępowanie w sprawie, a w wyjątkowych wypadkach, określonych w art. 424¹ § 2 k.p.c., także od prawomocnego orzeczenia sądu pierwszej instancji. W obu przypadkach przedmiotem zaskarżenia może być prawomocne orzeczenie kończące postępowanie w sprawie.

Dlatego też zasadniczego znaczenia nabiera objaśnienie pojęcia „postanowienie kończące postępowanie w sprawie”. Można przyjąć, iż chodzi tu o takie postanowienie, które przez uprawomocnienie się trwale zamyka drogę do rozstrzygnięcia sprawy co do istoty w danej instancji (por. np. uchwały składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 24 listopada 1998 r., III CZP 44/98, OSNC 1999, nr 5, poz. 87, z dnia 31 maja 2000 r., III ZP 1/00, OSNC 2001, nr 1, poz. 1 i z dnia 6 października 2000 r., III CZP 31/00, OSNC 2001, nr 2, poz. 22).

Zaskarżone postanowienie nie jest zatem orzeczeniem kończącym postępowanie w sprawie. Ma charakter incydentalny, wypadkowy, czyli pozostaje w związku z postępowaniem zmierzającym do rozpoznania żądania, ale jego byt jest samodzielny w tym znaczeniu, że zamyka określony uboczny wątek sprawy.

Dlatego postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 3 lutego 2006 r. jest niezaskarżalne skargą z art. 424¹ k.p.c. W konsekwencji skargę należało odrzucić (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).